

Aan de hand van praktijkvoorbeelden schrijven drie dierenartsen over ziekten in de melkveehouderij. Dierenarts Toon Meesters uit Roosendaal, Jef Laureyns, verbonden aan de Universiteit Gent (en dierenarts te Merelbeke) en Jan Dijkhuizen, werkzaam bij de Graafschap dierenartsen te Vorden, wisselen elkaar af bij een beschrijving van ziektebeeld tot behandeling.

Alleen individueel én op stalniveau aanpakken werkt

Kreupelheid door mortellaro

Nogal eens wordt me gevraagd wat nu het beste middel tegen mortellaro is. Van veehouders hoor ik: 'Het lijkt wel of het steeds erger wordt. Heb je geen sterker middel?' Mijn antwoord is dan stellig: 'Een goede aanpak van mortellaro is niet het gebruik van een bepaald middel, maar wel een zaak van consequent doorvoeren van een aantal maatregelen.'

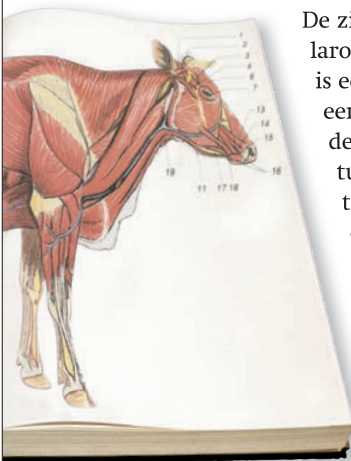
Die aanpak bestaat uit drie onderdelen: de individuele koe, het koppel en de stal. De behandeling van de individuele kreupel koe begint met het grondig schoonmaken van de aangetaste poot, zowel de klauw als de huid er vlak boven. Dan desinfecterende hoefgel, pasta of spray erop en intapen. Na drie tot vier dagen kan de tape verwijderd worden en bij ernstige gevallen herhaald worden. Een nieuwe methode is het gebruik van huiddefectherstellende pleisters. Die moeten speciaal aangebracht worden en na tien dagen zorgvuldig verwijderd of eventueel vervangen worden.

Een koppelbehandeling betekent één dag per week een voetbad en dat gedurende meerdere weken achtereen. Schoonspuiten vooraf, voldoende lengte (3 meter) en diepte (15 centimeter) van het bad en de juiste concentratie van het middel bevorderen het succes. Door de bacteriedodende werking daalt de infectiedruk en genezen vroege infecties.

De mortellarobacterie gedijt het beste in een vochtige, mestrijke omgeving. Goed ventileren en zeer frequent mest verwijderen van het gehele loopoppervlak en de boxen verlagen de infectiedruk.

De encyclopedie **mortellaro** of Italiaanse stinkpoot

De ziekte van Mortellaro, ook mortellaro of Italiaanse stinkpoot genoemd, is een bacteriële huidontsteking met een aardbeiachtig aspect net boven de klauw aan de achterzijde of in de tussenklauwspleet. Een aantal bacteriesoorten (Spirochaeten) veroorzaakt deze pijnlijke aandoening aan soms één, maar vaak beide poten, meestal de achterpoten. De kreupelheid varieert van matig, met name als beide poten licht aangetast zijn, tot zeer ernstig waarbij de poot totaal niet belast wordt.

Via mest en het verplaatsen van dieren verspreidt de ziekte zich door het koppel en ook jongvee is gevoelig. Schone laarzen zijn daarom belangrijk. Een vochtig klimaat, lang staan in de mest en een hoge bezettingsgraad bevorderen het manifesteren en verspreiden van mortellaro. De groep dieren tot honderd dagen in lactatie is door weerstandsdaaling in de periode net na afkalven de meest gevoelige groep. Veel melkveebedrijven hebben in mindere of meerdere mate last van deze hardnekkige infectie. Mortellaro is dan ook de voornaamste oorzaak van kreupelheid als bedrijfsprobleem in Nederland en België. Alleen het consequent aanpakken van de individuele kreupel dieren, het regelmatig juist gebruiken van het voetbad, goed ventileren en droog en mestvrij houden van looppaden en boxen geeft resultaat.